

[Holger K. Nielsen]

keafstemning var fru Annette Just til et møde hos Det Fri Aktuelt med bl.a. Drude Dahlerup og fru Ritt Bjerregaard, og der var ikke grænser for, hvad fru Annette Just dengang ville være med til. Det var jo bare et spørgsmål om subsidiariteten; hvis man kunne få gennemført det tyske papir om en præcisering af subsidiariteten, var fru Annette Just næsten tilfreds. Så var der kun 10 pct., der skilte fru Annette Just fra at indgå en aftale med regeringen, og de 10 pct. var vist noget med, at man skulle have en bedre kontrol med støtten til de sydlige lande. Dengang var der sandelig ikke langt imellem fru Annette Just og regeringen.

Hvad er der sket i mellemtiden? Der er sket det, at Fremskridtspartiet ikke var med i disse forhandlinger, og alle ved, at det drejer sig om ren og skær populisme og opportunisme. Fremskridtspartiet har hele tiden været ude på at fiske nogle stemmer, og derfor kører man denne aggressive debat frem i dag, der ikke har nogen som helst relevans til, hvad Fremskridtspartiet sagde før 2. juni. Som hr. Gade sagde, har vi intet at skamme os over. Dette er, hvad vi sagde før 2. juni, og derfor er vi godt tilfredse med det nationale kompromis.

Formanden:

Det var halvanden kort bemærkning. (*Munterhed*). Fru Annette Just for en kort bemærkning, som er indtil 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er så glad for, at hr. Ivar Nørgaard gik op efter hr. Gade, for han svarede rent faktisk på halvdelen af hr. Gades spørgsmål.

Hr. Gade spurgte, hvori forskellen egentlig lå mellem Fremskridtspartiets formulering af unionsborgerskabsproblematikken og det nationale kompromis', hvorpå hr. Ivar Nørgaard gik op og læste den store forskel op. Hr. Gade læste kun: »Unionsborgerskabet skal udtrykkeligt specificeres« – så er der kun komma – hvorefter der står: »således at der ikke kan rejses tvivl om, hvad og hvor langt det gælder.« Det blev, sagde hr. Ivar Nørgaard helt korrekt, i udlandet netop udlagt, som om det kun var dette mærkelige lille parti, Fremskridtspartiet, der i dag repræsenterer flertallet i befolkningen. Modsætningen ligger i, at vi vil have præciseret, hvor langt man må gå, således at de

sydlige lande ikke får lov at køre videre med deres ideer om, hvor langt unionsborgerskabet kan gå. Det står ikke i det nationale kompromis, og lige nu diskuterer vi kun unionsborgerskabet, men der kommer meget mere, kan jeg da heldigvis glæde tilhørerne med.

Hr. Holger K. Nielsen spurgte mig, hvad der var tilbage. Fremskridtspartiet har hele tiden sagt, at vi går imod forsvarssamarbejdet, imod ØMU'ens tredje fase osv., og det har vi i øvrigt også lige fra starten sagt til SF, så der kan vi hurtigt blive enige, men problemet ligger i unionstanken. Jeg har i øvrigt på møde efter møde tilladt mig at bruge et ord, som i Fremskridtspartiet er et fyord, nemlig subsidiaritet. Jeg har fået forbud mod at bruge det, for det skal hedde nærhedsprincip – uha – men jeg må komme op og fortælle lidt mere om nærhedsprincippet, og hvad det var, der skilte os, da vi var til møde på Det Fri Aktuelt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil bare sige til SF, at det jo ikke var SF, der blev stemt på den 2. juni. Det var heller ikke på Fremskridtspartiet eller Socialdemokratiet, men det var en folkeafstemning, hvor de danske vælgere tog stilling til en sag.

Jeg har mange gange lagt mærke til, at SF har sagt, at det var præcis noget, som SF havde sagt inden folkeafstemningen, men det var ikke det, vælgerne stemte om; de stemte ja eller nej til Traktaten. Så vil jeg i hvert fald have lov til at frabede mig, at hr. Gade eller hr. Holger K. Nielsen begynder at fortælle, hvad fremskridtsvælgere tænker; det tror jeg faktisk at jeg er bedre til at definere end både hr. Holger K. Nielsen og hr. Gade.

Det med stemmefiskeri vil jeg også godt tage afstand fra, for det er ikke Fremskridtspartiets holdning, at det skal have noget med stemmefiskeri at gøre. SF ved udmærket, at Fremskridtspartiet er ivrig tilhænger af folkeafstemninger, hvor de danske vælgere også kan få lejlighed til eventuelt at stemme anderledes, end deres partier anbefaler, og det har ikke og bør ikke have noget med partierne at gøre. Vi havde en folkeafstemning, hvor vi bad folk om at tage stilling til en sag – Unionstraktaten – og befolkningen sagde nej. Den sagde ikke nej til de forskellige ting, som SF fremhæver, og som Socialdemokratiet fik lov at foreslå på sin kon-